

Parlamentul
Republicii Moldova

AGY-01 nr. 315
22 iulie 2024

Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova

Direcția generală juridică

AVIZ

la proiectul de lege privind contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (nr.253 din 17.07.2024)

Direcția generală juridică a examinat, *în mod prioritar*, proiectul de lege menționat în titlu, în conformitate cu prevederile art.54 din Regulamentul Parlamentului și ale Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative, și expune următoarele considerente.

Observații generale

1. Proiectul de lege este înaintat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvern, fapt ce corespunde prevederilor art.73 din Constituție și art.47 din Regulamentul Parlamentului.

2. Prin natura relațiilor sociale reglementate, inițiativa legislativă face parte din categoria legilor organice, adoptarea căroră ține de competența exclusivă a Parlamentului, fiind astfel în concordanță cu art.66 și art.72 din Constituție.

3. Potrivit Notei informative, scopul principal al proiectului constă în contribuirea la o creștere mai rapidă a pieței digitale, atât în beneficiul consumatorilor, cât și al comercianților. În acest sens, proiectul de lege reglementează contractele încheiate între comercianți și consumatori pentru furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale și urmează să precizeze normele privind conformitatea conținutului digital sau a unui serviciu digital cu contractul, căile de atac în caz de neconformitate sau de nerespectare a obligațiilor de furnizare și modalitățile de exercitare a acestora, precum și modificarea conținutului digital sau a unui serviciu digital.

4. Proiectul de lege transpune Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale. Subsecvent, elaborarea proiectului a fost condiționată de angajamentele asumate de către Republica Moldova prin prevederile art. 38 și 39 lit. a) din Capitolul 5 „Protecția consumatorilor” al Titlului IV”Cooperarea economică și alte tipuri de cooperare sectorială” din Acordul de Asociere Republica Moldova - Uniunea Europeană.

Observații de ordin juridic și tehnico-legislativ

1. Referitor la clauza de armonizare, pentru a fi în corespundere cu practicile comune de redactare, propunem ca textul "(CELEX: 32019L0770)" să fie exclus.

2. La **art.1**, potrivit regulilor de tehnică legislativă, noțiunile se vor expune în ordine alfabetică.

3. La **art.3 alin.(2) lit.d)**, pentru un spor de precizie normativă, sugerăm definirea termenului „asistență medicală transfrontalieră”, precum este definit în Directiva 2011/24/UE, sau completarea acestei litere cu textul: „în sensul definiției expuse în Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere.”, pentru a fi în acord cu prevederile pct.(29) din clauza Directivei (UE) 2019/770 și a art. 3 alin.(5) lit.c) din aceeași reglementare.

3.1 Prevederile **alin.(6)**, necesită a fi revăzute în corespundere cu art.7 din Legea nr.100/2017, care reglementează corelația actelor normative și prevede soluționarea conflictelor de legi.

3.2 Menționăm că, **alin.(8)** se încadrează în conținutul alin.(6), de aceea va fi revizuită necesitatea păstrării acestuia în cuprinsul legii.

4. La **art.7 alin.(1) subpunctul 2)**, în scopul excluderii oricăror interpretări eronate, se va preciza sintagma „situare în amonte în cadrul lanțului de tranzacții”.

5. La **art.9**, pentru claritatea stilului normativ, este necesar a se concretiza domeniul „legislației speciale” la care se face trimitere. În acest sens menționăm că, Directiva (UE) 2019/770 face referință la „dreptul intern”.

6. La **art.10, alin.(1)**, este expus într-o formă ambiguă. Din redacția propusă la alin.(1), se poate înțelege că răspunderea comerciantului este în conformitate cu art.4, ceea ce este eronat.

Obiecție valabilă și pentru art.11 alin.(1).

6.1 La **alin.(5)**, pentru a exclude orice echivoc, se va indica termenul în care comerciantul este obligat să notifice consumatorul despre orice schimbare apărută în informațiile de contact.

6.2 Atragem atenția că, **dispoziția alin.(7)**, nu se regăsește în conținutul art.12 al Directivei (UE) 2019/770. Mai mult, aceasta nu se încadrează în obiectul de reglementare al articolului dat, care se refera la sarcina probei cu privire la furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital. Astfel, se va reanaliza relevanța includerii dispoziției respective la art.11.

7. La **art.12 alin.(2) lit.a)**, prevederea care stabilește dreptul consumatorului de a înceta imediat contractul dacă comerciantul a declarat că nu va furniza conținutul digital sau serviciul digital *sau acest lucru reiese clar din circumstanțe*, poate crea probleme în aplicare, deoarece nu stabilește cu precizie cazurile de încetare a contractului. De aceea, considerăm oportun revizuirea acestei norme.

Obiecție valabilă și pentru lit.b).

8. La **art.13 alin.(8)**, atenționăm asupra termenului „neconformitate minoră”. Remarcăm că, proiectul de lege nu definește aceste termen, însă definiția acestuia este expusă în art.20 alin.(19) din Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor. În cazul în care definiția este stabilită în Legea nr.105/2003 și semnificația acesteia poate fi aplicată și pentru conținutul digital sau serviciul digital, este relevant a se face trimitere la Legea vizată sau a se substitui textul

„neconformitatea nu este minoră” cu textul ”neconformitatea exercită o influență substanțială asupra utilizării produsului”.

9. La **art.18 alin.(1) lit.d)**, menționăm că utilizarea formulării „este informat cu suficient timp în prealabil” poartă un caracter incert, nefiind prevăzut termenul.

9.1 La **lit.d)**, referitor la informarea pe un suport durabil, observăm că art.11 alin.(6) prevede „Cooperarea dintre consumator și comerciant se efectuează *pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil*, disponibil și accesibil consumatorului”, iar art.11 alin.(5) stabilește că „La încheierea contractului prin care comerciantul furnizează sau se angajează să furnizeze consumatorului conținut digital sau un serviciu digital, se precizează și se stabilesc *mijloacele de comunicare favorabile pentru consumator*”. În ansamblul normelor expuse, în scopul evitării unor probleme în aplicare, considerăm necesar a fi stabilite mijloacele de comunicare a cooperării dintre consumator și comerciant.

10. La **art.19**, pentru claritatea stilului normativ, sugerăm a se concretiza noțiunea „lanț de tranzacții”.

11. La **art.21 alin.(3)**, considerăm de prisos prezența prevederilor ce țin de „anexarea la cerere a copiei răspunsului primit de la comerciant sau, în cazul refuzului tacit, documentele care confirmă depunerea solicitării în adresa comerciantului”, deoarece raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înlăptuirea justiției de către instanțele judecătorești sunt reglementate de Codul de procedură de civilă.

12. Reținem că, proiectul de lege urmează a fi supus examinării sub aspect redacțional. Astfel, menționăm că, deși proiectul de lege transpune Directiva (UE) 2019/770, în conformitate cu art.54 alin.(4) din Legea nr.100/2017, în cazul în care se impune utilizarea unor noțiuni sau termeni consacrați din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte ori din legislația Uniunii Europene, în proiect se asigură corespunderea acestora termenilor sau, respectiv, noțiunilor consacrate din legislația națională. În acest sens, atragem atenția asupra preluării termenilor din Directiva UE, precum: „fără a aduce atingere”; „în mod clar și ușor de înțeles” art.11 alin.(4), art.18 alin.(1) lit.c); „are dreptul de a obține încetarea contractului” art.12 alin.(1), art.14; „consumatorul are dreptul să înceteze contractul” art.12 alin.(2); „cota-parte din preț” art.15 alin.(2); „dincolo de ceea ce este necesar” art.18 alin.(1); „inițierea unei acțiuni în justiție” art.21 alin.(2); „cazurile în care prezenta lege prevede altfel” art.24, care necesită a fi substituiți cu termeni juridici consacrați în legislația națională.

Concluzionând cele expuse, relevăm că proiectul de lege necesită a fi revizuit prin prisma obiecțiilor invocate, iar oportunitatea adoptării ține de prerogativa Parlamentului.

Ion CREANGĂ,
Șef Direcție generală